

Koster is regelneef en spin in het web

door MICHEL TEN HOOVE
ZWOLLE/RAALTE

Binnen de katholieke kerk dreigt de koster te verdwijnen. In de jaren zeventig waren nog duizend kosters in dienst van de kerk. Nu wordt het kosterswerk vooral door vrijwilligers gedaan. Eén van de vijftig nog overgebleven beroepskosters is Ben Lokate in Raalte.

'Een beroepskoster heeft toch een centrale rol binnen de parochie,' vertelt Lokate, zittend aan een tafel in de pastorie.

Op de grond staan een paar kartonnen dozen met boeken. 'Er moet wat verhuisd worden, omdat enkele pastorale werkers hier een werkplek krijgen,' verontschuldigt Lokate zich. 'Als beroepskoster ben je een spin in het web. Heb je min of meer een coördinerende rol. Je bent een regelneef.'

Lokate is er van overtuigd dat het nodig is dat iemand de rol van coördinator heeft. Ook al heeft de parochie van Raalte Lokate aangesteld als koster, ook hij kan niet zonder vrijwilligers. Daarvoor is de kerk te actief betrokken bij de dorpsgemeenschap.



Ben Lokate in de kerkbanken van de basiliek van de Heilige Kruisverheffing in Raalte. 'Als koster heb je min of meer een roeping. Anders hou je dit ook niet vol.'

Foto GERARD VRAKKING

Lokate heeft in de loop der jaren steeds meer respect voor de vrijwilligers gekregen. In sommige parochies zijn vrijwilligers wel veertig uur per week in touw.

'Dat zijn de echte toppers,' vindt Lokate.

De parochie van Raalte valt onder het dekenaat IJsselland. In de overige parochies binnen dit

gebied worden de meeste kostertaken door vrijwilligers gedaan. De rol die de kerk in Raalte speelt is heel anders. 'Zodra er iets te doen is in het dorp, hoort

de kerk erbij. Het wordt gevierd,' vertelt Lokate. 'In onze kerk vinden veel activiteiten plaats.'

Lokate werd in 1999 door het parochiebestuur gevraagd zijn baan als conciërge op te geven, in ruil voor een aanstelling als koster. Omdat het werk voor hem alleen niet te doen was, verzamelde hij een groep vrijwilligers om zich heen.

Zelf is hij naast zijn gewone werkweek ook nog een groot deel van zijn vrije tijd actief als koster. 'Net als bij een pastoor of priester moet je er wel een bepaald gevoel bij hebben. Het is toch min of meer een roeping. Anders hou je dit ook niet vol.' Er zijn weken waarin Lokate zestig tot zeventig uur in touw is. 'Dan zien de vrijwilligers ook dat het teveel is en zeggen me dat ik maar eens eerder naar huis moet gaan.'

De meeste voldoening haalt Lokate uit het dicht bij de mensen mogen staan. 'Dat ik in de vieringen vreugde en verdriet met de mensen mag delen.' Contact met andere beroepskosters is er ook, onder andere in Apeldoorn en Hengelo. 'Als ik er bij stilsta denk ik soms wel eens dat ik een van de laatstem der Mohikanen ben.'